

Συζητώντας με την συγγραφέα Σοφία Βόικου!

Η αγαπημένη συγγραφέας **Σοφία Βόικου** απαντά στο ερωτηματολόγιο των **ΒιβλιοΑναφορών** και, μέσα από τις απαντήσεις της, μας παρουσιάζει, μεταξύ άλλων, την «**Πόλη που δακρύζει**», το νέο της βιβλίο που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**.

Την ευχαριστώ θερμά που ξέκλεψε κάποιες στιγμές από τον πολύτιμο χρόνο της ώστε να πραγματοποιηθεί η παρούσα συνέντευξη, η οποία φυσικά για το blog και για εμένα προσωπικά είναι μέγιστη τιμή!

Διαβάστε λοιπόν την συνέντευξη κι ελάτε λίγο πιο κοντά στο έργο και στην προσωπικότητα της συγγραφέως **Σοφίας Βόικου!**

1. Από τις 19 Οκτωβρίου το νέο σας βιβλίο, «Η πόλη που δακρύζει» απέκτησε μια θέση στις προθήκες των βιβλιοπωλείων! Αφού σας ευχηθώ να είναι καλοτάξιδο, θα σας ζητήσω να μας το παρουσιάσετε με τον δικό σας μοναδικό τρόπο.

Βενετία... μία πόλη ατμοσφαιρική γεμάτη μυστήριο... ένα βιβλιοπωλείο διαφορετικό από τα συνηθισμένα, το βιβλιοπωλείο του σινιόρε Φραντσέσκο. Εκεί, δεν επιλέγεις βιβλίο με βάση το όνομα του συγγραφέα, το εξώφυλλο ή την υπόθεση αλλά με βάση το άρωμα που αναδίδει το κάθε βιβλίο. Υπάρχουν βιβλία που μυρίζουν προδοσία, βιβλία που μυρίζουν ξεγνοιασιά, βιβλία που μυρίζουν ευτυχία... κι ένα οχτάχρονο κορίτσι... η μικρή Ιρένε που έχει χάσει τους γονείς της, δεν ξέρει να διαβάσει ωστόσο βοηθάει τους πελάτες να επιλέξουν το βιβλίο που τους ταιριάζει... και μια αμαρτία του παρελθόντος που πέφτει βαριά στους ώμους των ηρώων..

2. Ποιο ήταν το πρώτο ερέθισμα που έπλασε στο μυαλό σας την υπόθεση του νέου σας βιβλίου;

Ένα υπέροχο βιβλιοπωλείο σε ένα απόμερο κανάλι της Βενετίας.

3. Ποιος από τους ήρωες του νέου σας βιβλίου είναι ο αγαπημένος σας; Ποιος σας ταλαιπώρησε να τον αποτυπώσετε στο χαρτί; Και ποιος σας έκανε να κλάψετε μαζί του;

Η πρωταγωνίστρια, η μικρή Ιρένε... ένα οχτάχρονο κορίτσι που μεγαλώνει με τον ιδιότροπο παππού της κι έχει ένα μοναδικό τρόπο για να μεταδίδει στους άλλους την παιδική της ανεμελιά και ξεγνοιασιά... Σ' αυτό το βιβλίο, δεν νομίζω πως με ταλαιπώρησε κάποιος ήρωας, γεννήθηκαν όλοι τόσο αβίαστα, με τις αδυναμίες, τα πάθη και τις ενοχές τους. Αν έκλαψα με κάποιον; Μάλλον με τον σινιόρε Φραντσέσκο... όποιος διαβάσει το βιβλίο θα καταλάβει για ποιο λόγο...

4. Διαβάζοντας ένα βιβλίο ψάχνω πάντα κάτω από τις λέξεις τα μηνύματα που ίσως θέλει ο συγγραφέας να μεταφέρει στους αναγνώστες του. Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας ένα μήνυμα που η ιστορία των ηρώων σας και οι ίδιοι σας οι ήρωες θέλουν οπωσδήποτε εμείς οι αναγνώστες να το "παραλάβουμε";

Δεν θέλω να δώσω στους αναγνώστες μου κάποιο μήνυμα «με το ζόρι». Θέλω ο αναγνώστης να χαθεί στις σελίδες της «πόλης που δακρύζει» και να εισπράξει μόνος του όποιο ενδεχόμενο μήνυμα... Σίγουρα όμως είναι ένα βιβλίο που είναι πλημμυρισμένο από αγάπη και παιδική αθωότητα...

5. Στο οπισθόφυλλο του βιβλίου αναφέρετε: Βενετία. Ένα βιβλιοπωλείο διαφορετικό από τα συνηθισμένα. Ένα βιβλιοπωλείο όπου επιλέγεις βιβλία με βάση το άρωμα που αναδίδουν.... Ποιες μυρωδιές αναδίδουν τα βιβλία; Και τι συμβολίζουν αυτές; Εσείς βάση ποιας μυρωδιάς θα επιλέγατε για ανάγνωση ένα βιβλίο;

Τα βιβλία αναδίδουν πολλά αρώματα... όσα και τα ανθρώπινα συναισθήματα... εγώ πάντως θα ήθελα ένα βιβλίο με άρωμα αγριοφράουλας και φρεσκοκομμένου χόρτου...

6. Πείτε μας τα συναισθήματα ή τις σκέψεις που σας συντρόφευαν την στιγμή που γράφατε την λέξη Τέλος στην ιστορία του βιβλίου σας!

Ήταν γλυκόπικρη η γεύση του τέλους... μια γλύκα σαφώς που όλο αυτό το συγγραφικό ταξίδι έφτασε στο τέλος του... όμως μάλλον δεν ήμουν έτοιμη να εγκαταλείψω ακόμα την Ιρένε και για το λόγο αυτό, ακόμα και τώρα, τόσους μήνες μετά τη συγγραφή της «πόλης που δακρύζει» η Ιρένε συνεχίζει να συντροφεύει τις νύχτες μου...

7. Ποια επίθετα θα χρησιμοποιούσατε για να προσδιορίσετε την Πόλη που δακρύζει;

Ένα βιβλίο ατμοσφαιρικό, μυστηριώδες, ανατρεπτικό και βαθιά βιβλιοφιλικό.

8. Ποιος διαβάζει για πρώτη φορά το βιβλίο σας ή κάποιες από τις πρώτες σελίδες του από το οικείο περιβάλλον σας; Δέχστε την όποια κριτική του και επηρεασμένη από αυτή σπεύδτε να διορθώσετε τις όποιες παρατηρήσεις του -αν φυσικά υπάρχουν!- ή είστε “αμετακίνητη” σε ότι έχετε γράψει;

Ο Σάκης, ο σύζυγος μου είναι ο πρώτος μου αναγνώστης καθ'όλη τη διάρκεια της συγγραφής. Κεφάλαιο το κεφάλαιο. Τις ακούω τις παρατηρήσεις του αλλά αυτό δεν σημαίνει πως τις ακολουθώ κιόλας. Έχουν υπάρξει ομηρικοί καυγάδες γιατί δεν συμφωνούμε σε ορισμένα πράγματα. Άλλες φορές τον ακολουθώ άλλες φορές όχι, αλλά ευτυχώς ή δυστυχώς τις περισσότερες φορές έχει δίκιο.

9. Για σας ποια στοιχεία σε ένα βιβλίο σας κάνουν να το χαρακτηρίσετε τελικά ως Λογοτεχνία;

Σαφώς **η γλώσσα**, το λέει και η λέξη «*η τέχνη του λόγου*», **τα συναισθήματα** που μου προκαλεί και όλο αυτό το ανεξήγητο, **το να «μου μιλάει»**. Για μένα ως αναγνώστρια, **πολλές φορές η υπόθεση περνάει σε δεύτερο επίπεδο**.

10. Πότε ήρθε η συγγραφή στην ζωή της Σοφίας Βόικου; Ποια ανάγκη τής ικανοποιεί;

Το γράψιμο υπήρχε πάντα... η συγγραφή ήρθε μετά τα 35... Ικανοποιεί σαφώς την ανάγκη της προσωπικής έκφρασης και την ανάγκη του να ξεφεύγεις από τα προβλήματα της καθημερινότητας ανώδυνα...

11. Διαβάζετε από μικρή; Αν θέλετε πείτε μας τον τίτλο του βιβλίου που σας είχε κάνει εντύπωση, όταν ήσασταν ακόμα μαθήτρια.

Διαβάζω από τότε που έμαθα ανάγνωση... είμαι φανατική αναγνώστρια, μεγάλωσα σε ένα σπίτι γεμάτο βιβλία.... Τα βιβλία που θυμάμαι να διαβάζω ξανά και ξανά στο Δημοτικό είναι «**ο Τρελαντώνης**» της **Πηνελόπης Δέλτα** και οι «**Μικρές Κυρίες**» της **Λουίζα Μέι Άλκοτ**... Πραγματικά είναι αδύνατον να θυμηθώ πόσες φορές τα έχω διαβάσει.

12. Εσείς κατευθύνετε τους ήρωες ή οι ήρωες σας από ένα σημείο και μετά αυτομολούν και κατευθύνουν το χέρι σας κατά την διάρκεια της

Κάθε φορά υπόσχομαι στον εαυτό μου πως θα κατευθύνω εγώ τους ήρωες μέχρι την τελευταία σελίδα... άδικα πηγαίνουν τόσα προσχέδια; Όμως τελικά οι ήρωες πάντα αυτομολούν και κάνουν αυτό που θέλουν... δεν μπορώ να τους συμμαζέψω με τίποτα...

13. Αλήθεια, οι ήρωες όλων αυτών των μυθιστορημάτων σας, με τους χαρακτήρες και την ιστορία τους, πού πάνε μετά το τέλος της συγγραφής; Υπάρχουν σε ένα μέρος του μυαλού σας και ζουν ή “εγκλωβίζονται” αιώνια στο χαρτί αφήνοντάς τους εκεί;

Οι ήρωες μου ανήκουν όσο το κάθε βιβλίο βρίσκεται στο συρτάρι μου... από τη στιγμή που το βιβλίο εκδοθεί, οι ήρωες ανήκουν στους αναγνώστες...

14. Ο αγαπημένος σας σύγχρονος συγγραφέας; Και κλασσικός;

Ω! Δύσκολη ερώτηση... Είναι τόσο πολλοί... τα πρώτα ονόματα που μου έρχονται στο μυαλό... Αν μου κάνετε αύριο την ερώτηση, μπορεί να απαντήσω κάτι άλλο... Σύγχρονος: *Κάρλος Ρουίθ Θαφόν*, Κλασσικός: *Ουγκώ* ή μήπως *Σταντάλ* ή μήπως *Έσσε*;

15. Υπάρχει κάποιο βιβλίο σύγχρονου συγγραφέα που διαβάσατε και θα θέλατε να το είχατε γράψει εσείς;

Θαυμάζω πολλά βιβλία αλλά ποτέ δεν μου πέρασε από το μυαλό πως θα ήθελα να τα γράψω εγώ...

16. Θα κάνω την ερώτηση που κάνω στους φίλους που ξέρω πως διαβάζουν: Ποιο βιβλίο διαβάζετε αυτή την περίοδο;

«Οτέλ Κονσταντινίγε» του *Ζουλφί Λιβανελί*

17. Προτείνετε μας ένα βιβλίο!

Εκτός από την «Πόλη που δακρύζει»; Θα προτείνω ένα βιβλίο που λατρεύω και που κατάφερε να αλλάξει την κοσμοθεωρία μου ως προς τη ζωή: *“Σιντάρτα”* του *Έρμαν Έσσε*.

18. Το επόμενο συγγραφικό σας βήμα έχει ξεκινήσει; Μιλήστε μας λίγο για αυτό!

Είμαι λίγο προληπτική... ποτέ δεν μιλάω για κάτι που δεν έχει τελειώσει ακόμα... ξέρετε πόσα βιβλία έχουν μείνει μισοτελειωμένα στη μνήμη του υπολογιστή;

19. Κλείνοντας, και αφού σας ευχαριστήσω πολύ για τον χρόνο που διαθέσατε για να απαντήσετε στο ερωτηματολόγιο μου, θα ήθελα να δώσετε ένα μήνυμα που να απευθύνεται σε όλους όσους δεν διαβάζουν λογοτεχνία, προκειμένου αυτό το μήνυμα να συμβάλει στην προτροπή να έρθουν σε επαφή με τον κόσμο του βιβλίου!

Βιβλίο: ο πιο εύκολος, οικονομικός, γρήγορος κι ευχάριστος τρόπος για ένα ταξίδι στο χώρο, στο χρόνο και μακριά από τα προβλήματα της καθημερινότητας. Σκέφτεστε τίποτα καλύτερο;

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Δυσπάμα... Τα βιβλία με άρωμα ευτυχίας είναι σπάνια. Ο σνιόρε Φραντσέσκο λέει πως είναι τόσο σπάνια που πρέπει να πληρώσεις μια περιουσία για να τα αγοράσεις. Εγώ, πάλι, λέω πως, για να σου αποκαλυφθεί ένα βιβλίο ευτυχίας, πρέπει πρώτα να έχεις περάσει από όλα τα αρώματα. Να διαβάσεις πολλά... αλλιώς πώς θα καταλάβεις πως αυτό που κρατάς είναι ευτυχία;»

Βενετία. Ένα βιβλιοπωλείο διαφορετικό από τα συνηθισμένα. Ένα βιβλιοπωλείο όπου επιλέγεις βιβλία με βάση το άρωμα που αναδίνουν και με τη βοήθεια της μικρής Ιρένε, που δεν ξέρει να διαβάζει. Ένας κόσμος σαγηνευτικός, από αμέτρητες εκδόσεις, σπάνιες και νέες, που τις παραδίδει τα μεσάνυχτα ένας μαυροφορεμένος άντρας με τη γόνδολά του. Ο Ρωμανός, ο Έλληνας με το αιρετικό αίμα, κυνηγάει με πάθος παλιά χειρόγραφα και περγαμηνές, ενώ παρασύρει σ' έναν καταστροφικό έρωτα την όμορφη Ελιζαμπέτα. Πίσω από τις μισάνοιχτες γρίλιες ενός διάσημου πορνείου, η Σινιόρα κινεί αόρατα τα νήματα και επεμβαίνει στις ζωές των ανθρώπων.

Όταν η παλίρροια πλησιάζει και το νερό στη λιμνοθάλασσα φουσκώνει, η πόλη δακρύζει για να ξεπλύνει μια μεγάλη αμαρτία που βαραίνει στις πλατές ενόχων και αθώων.

Ένα μυθιστόρημα-εξερεύνηση στον μυστηριώδη κόσμο των ανθρώπινων σχέσεων με φόντο την ατμοσφαιρική και ερωτική Βενετία.

Βιογραφία Συγγραφέως:

Η **ΣΟΦΙΑ ΒΟΪΚΟΥ** γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Sophia Antipolis της Νίκαιας, στη Γαλλία, στον τομέα της Επικοινωνίας και του Πολιτισμού των χωρών της Μεσογείου. Σπούδασε επίσης Ιστορία της Τέχνης στην École du Louvre στη Γαλλία. Έχει διδάξει Θεωρία της Επικοινωνίας και Ιστορία της Τέχνης στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ για χρόνια διατηρούσε μόνιμη στήλη για τα εικαστικά δρώμενα σε διάφορα πολιτιστικά περιοδικά της Θεσσαλονίκης. Έχει ασχοληθεί με τη μετάφραση βιβλίων και έχει γράψει δύο παραμύθια για παιδιά, ενώ από το 1997 δραστηριοποιείται επαγγελματικά στον χώρο της διαφήμισης και επικοινωνίας. Έχοντας περάσει από τη θέση της κειμενογράφου, και καταλήγοντας διευθύντρια δημιουργικού, πολλές διαφημιστικές καμπάνιες φέρουν την υπογραφή της. Μιλάει αγγλικά, γαλλικά και ισπανικά. Είναι παντρεμένη και έχει δύο παιδιά.

Τα μυθιστορήματά της **ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΗΜΑΔΙ**, **ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ**,

ΠΙΚΡΟ ΓΛΥΚΟ ΛΕΜΟΝΙ, **ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΑΥΓΕΡΙΝΟΥ**, **ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑΣ**, **ΨΙΘΥΡΟΙ ΤΟΥ ΒΑΡΔΑΡΗ** και **Η ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΔΑΚΡΥΖΕΙ**.

Δήμητρα Κωλέτη